

[Korsgaard.]

andret paa en saadan Maade, at det gør Omsætningen i høj Grad lettere end efter den Form, Loven har her i Landet.

Jeg mener i hvert Fald, at der i høj Grad kan være Grund til i Udvalget nærmere at undersøge, om der ikke er Mulighed for at faa en bedre Udformning af den gældende Lov end den har her. Jeg haaber, som sagt, at den højtærede Finansminister ikke vil stille sig doktrinært, men meget liberalt overfor Overvejelser i den Retning og ikke hænge sig alt for meget i, om Kontrollen, hvor det eventuelt i og for sig kun vil dreje sig om smaa Beløb, skulde blive lidt ringere, end den nu er, men i høj Grad vil have sin Opmærksomhed henvendt paa at faa Loven bragt i en Form, som de, der skal bruge den, kan være tjent med.

Med disse Bemærkninger har jeg sagt, hvad jeg mener der er Grund til at sige om det foreliggende Lovforslag. Kun skal jeg endnu sige, at da det af de faldne Udtalelser tydeligt fremgaar, at der ingen Mulighed er for at gennemføre Lovforslaget i den Form, det har, henstiller jeg, at Rationeringen snarest muligt hæves.

Om hele den finansielle Situation skal jeg sige nogle ganske faa Bemærkninger. Som jeg udtalte ved Finanslovens første Behandlings første Etape — efterhaanden har Finanslovbehandlingen jo faaet mange Afdelinger med meget lange Mellemakter; men dette var i alt Fald i første Akt —, var den finansielle Situation efter det fremlagte Finanslovsforslag meget bedre end antaget, idet det havde vist sig, at man ikke behøvede at faa nye Skatter for at dække Forrentningen af det noksom omtalte Landmandsbanklaan. Ved Fremsettelsen af disse Forslag, som her er til Behandling, fremgik det jo ogsaa noksom, at den højtærede Finansminister tager med stor Sindsro paa Situationen, idet han, som rimeligt er, siger: Kan jeg ikke faa Pengene, kan jeg altsaa ogsaa godt undvære dem.

Af de faldne Udtalelser, i ganske særlig Grad fra det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Side, fremgaar det jo klart, at Socialdemokratiet, staaende overfor de Forslag, her er til Behandling, ikke ønsker, at de skal nyde Fremme. Og naar Socialdemokratiet ikke vil gaa med dertil, er det afgørende nødvendigt for Venstre at have det konservative Partis Tilslutning for at kunne gennemføre noget. Rent finansielt vil da det Spørgsmaal melde sig, om det kan antages, at der er Mulighed for en saadan Samvirken mellem Regeringspartiet og det konservative Parti.

Endnu ved vi ikke, hvorledes det radikale Parti vil stille sig; men dets Stilling er jo ikke afgørende for, om Forslaget kan gennemføres her i Tinget eller ikke.

Og vi stiller os da paa det Standpunkt, at vi, som sagt, ikke afviser den Mulighed at skaffe Penge gennem en forhøjet Tobaksbeskatning eller maaske rettere sagt gennem en forhøjet Cigaretbeskatning; og vi stiller os ikke afvisende overfor at skaffe Penge gennem Chokoladebeskatning, naar det sker gennem Told. Saa for saa vidt kan det vel være tænkeligt, at vi kunde naa en Overenskomst i Retning af at skaffe nogle Millioner.

Den højtærede Finansminister har udtalt, at det var ikke Meningen, at Statskassen skulde beholde flere Millioner end den, den fik gennem de alt bestaaende Love; og det vil altsaa sige, at de Millioner, der kommer ind igennem denne Særbeskatning, paa en eller anden Maade igen skulde ud af Statskassen. Heller ikke heroverfor stiller vi os afvisende, idet det jo vil sige, at der paa den ene eller den anden Maade enten skulde komme Udgiftsforhøjelser, som automatisk sluger disse Millioner, eller at der eventuelt skulde skabes Skattelettelser. Da der ikke kan vides noget bestemt om Situationen, i ganske særlig Grad ikke noget om, hvorvidt der vil blive Brug for flere Millioner til forøgede Udgifter, henstiller vi, at man, hvis vi i øvrigt kan blive enige om at gennemføre visse Indtægtskattelove, stiller sig noget reserveret med Hensyn til i Øjeblikket overhovedet at bruge synderlig mange af disse Penge, idet vi har den almindelige finansielle Opfattelse, at det vil være bedre i noget mere samlet Plan eventuelt at give en Skattelettelse end den, der i Øjeblikket kan gives. Jeg ønsker at understrege, at det gælder de væsentligste af de Millioner, der kan blive Tale om, det gælder f. Eks. ikke de faa Hundrede Tusinde til Lettelse af Skibsfartens Forhold, det er først, naar vi kommer op paa Millionerne, at vi maa finde det rimeligt at se Tiden lidt an, før vi binder os til, i hvilke Henseender Skattelettelse eventuelt skulde skabes.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa henstille, at man vel ser paa Forslaget om Forhøjelse af Chokoladeskatten, men gør det i særlig Grad for eventuelt at naa en bedre Udformning end den, vi nu har.

Dahlggaard: Formelt fremtræder de to foreliggende Lovforslag som Forslag til Dækning af Udgifterne ved Landmands-banklaanet, men det er jo ogsaa kun for-